

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet

Det talte ord gælder

Lad mig starte med at sætte rammen og beskrive, hvordan virkeligheden ser ud uden for Christiansborgs mure:

I 2014 kom der knap 15.000 asylansøgere til Danmark. Det var det højeste antal i mere end 15 år.

Den udvikling ønsker den nye regering at sætte en stopper for, og regeringen har derfor i første omgang fremsat tre forslag, som på den ene side skal betyde en straks opbremsning af asyltilstrømningen, og som på den anden side skal give nytilkomne udlændinge et større incitament til at arbejde og blive integreret i det danske samfund.

De tre lovforslag indebærer – som bekendt – indførelse af en integrationsydelse, harmonisering af optjeningsreglerne for folkepension og genindførelse af optjeningsprincippet for ret til børnetilskud og børne- og ungeydelse for flygtninge.

Jeg vil i min besvarelse holde mig til samrådsspørgsmålet om lovforslaget om indførelse af en integrationsydelse – L 2 – mens beskæftigelsesministeren og skatteministeren vil tage sig af deres respektive lovgivningsområder.

Man kan have forskellige politiske holdninger til regeringens foreslåede løsninger på de udfordringer, vi står overfor. Det står enhver frit for.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400

www.uibm.dk
uibm@uibm.dk

Men faktum er, at der er behov for handling her og nu, hvis vi skal kunne følge med. Vi er nødt til at gøre, hvad vi kan for at bremse den massive tilgang af asylansøgere til Danmark. Og det er baggrunden for, at vi i regeringen har fremsat de tre lovforslag.

Jeg er ikke blind for, at regeringens lovgivningspakke, der blandt andet indebærer den foreslåede integrationsydelse, har givet anledning til en række kritiske høringssvar – blandt andet fra UNHCR.

Her vil jeg gerne slå fast fra starten: Regeringen fremsætter naturligvis ikke lovforslag, der er i strid med vores forpligtelser efter internationale konventioner – heller ikke vores forpligtelser efter flygtningekonventionen.

Det skal jeg nok uddybe senere. Men lad mig inden da kort lige ridse en række fakta op:

Først og fremmest vil jeg gerne pointere, at regeringen ikke, med de lovforslag, der nu er fremsat, har ændret betingelserne for at opnå asyl.

Det er stadig sådan, at folk, der søger om asyl i Danmark og lever op til betingelserne herfor, tilbydes beskyttelse og sikkerhed. Præcis som vi er forpligtet til.

Og anerkendte flygtninge og deres familier tilbydes ikke kun beskyttelse og sikkerhed. De har også adgang til en lang række velfærdsgoder.

Det gælder fx integrationsprogram, danskundervisning, skolegang for børnene, uddannelses- og jobmuligheder for de voksne samt lægehjælp til de syge.

Vi kan sagtens være vores indsats bekendt. Også selvom vi nu reducerer ydelserne.

For det er i min optik helt fair, at nyankomne udlændinge og danskere, der vender tilbage, ikke fra første dag i Danmark har adgang til de samme ydelser, som borgere, der har opholdt sig et helt liv i Danmark og bidraget til samfundet. Og vi tror på, at lavere ydelser vil tilskynde flere til at komme i arbejde.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt integrationsydelsen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder flygtningekonventionen.

Som det blandt andet fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, indførte den tidligere VK-regering en ordning med introduktionsydelse og starthjælp, som trådte i kraft den 1. juli 2002. Denne ordning svarer på væsentlige punkter til den ordning, der nu foreslås indført.

Højesteret tog ved dom af 15. februar 2012 blandt andet stilling til, om de dagældende regler om introduktionsydelse og starthjælp var forenelige med flygtningekonventions artikel 23, der foreskriver, at de kontraherende stater med hensyn til offentlig hjælp og understøttelse skal indrømme flygtninge, der lovligt bor inden for deres område, samme behandling som deres egne statsborgere.

Det er den artikel, som UNHCR henviser til i deres høringssvar, og som UNHCR mener, at den foreslåede ordning strider imod.

Jeg vil derfor tillade mig at læse højt fra Højesterets dom.

Højesteret fandt blandt andet følgende – og jeg citerer: *”Bestemmelsen – det vil sige flygtningekonventionens artikel 23 – omfatter efter sin ordlyd alene direkte forskelsbehandling. Efter Højesterets opfattelse er der ikke tilstrækkeligt grundlag for at antage, at bestemmelsen skal forstås således, at den også forbyder indirekte forskelsbehandling, der – som den foreliggende – er sagligt begrundet og proportional.”*

Derudover fremgår det endvidere af højesteretsdommen – og her citeres også ordret: *”Et skattefinansieret velfærdssystem må nødvendigvis indeholde kriterier for afgrænsning af den personkreds, der kan komme i betragtning til de ydelser, som stilles til rådighed.”*

Og Højesteret anfører videre: *”Det må i denne forbindelse anses for sagligt at anvende et optjeningsprincip, hvorefter en person, hvad enten denne er dansk statsborger eller udlænding, skal have opholdt sig i Danmark i en vis periode, inden den pågældende kan modtage den højeste bistandsydelse fra det offentlige.”*

Efter regeringens opfattelse er dommen relevant ved vurderingen af L 2's forhold til flygtningekonventionen, fordi den ordning, vi foreslår, som nævnt på væsentlige punkter svarer til den ordning, der blev indført i 2002. Det gælder også, selvom retstilstanden ikke nødvendigvis er fuldstændig identisk med den situation, som Højesteret tog stilling til i 2012.

Jeg er derfor helt tryk ved, at integrationsydelsen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder også flygtningekonventionen.

Så for at svare på en anden del af samrådsspørgsmålet: Regeringen er til enhver tid åben over for at lytte til nationale og internationale ak-

tører på udlændingeområdet. Det betyder bare ikke, at vi altid er enige med dem.

Jeg er også blevet bedt om at forholde mig til de øvrige kritikpunkter i høringssvarene til L 2. Her vil jeg i første omgang tillade mig at henvise til det udarbejdede høringsnotat, som udvalget modtog den 10. august 2015. I notatet forholder regeringen sig udførligt til de indkomne høringssvar, men jeg svarer naturligvis gerne på spørgsmål herom.

Derudover er jeg sikker på, at vi også vil få rig mulighed for at drøfte høringssvarene på sædvanlig vis i den videre behandling af L 2 i Folketinget.

Tak for ordet.